Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 25. júna 2020 *

„Prístup k dokumentom - Rozhodnutie ECB o zavedení dočasnej správy nad spoločnosťou Banca Carige SpA - Zamietnutie prístupu - Rozsudok pre zmeškanie“

Vo veci T-552/19,

Malacalza Investimenti Srl, so sídlom v Janove (Taliansko), v zastúpení: P. Ghiglione, E. De Giorgi a L. Amicarelli, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej centrálnej banke (BCE), v zastúpení: F. von Lindeiner a M. Van Hoecke, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Sarmiento Ramírez-Escudero, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia ECB LS/LdG/19/185 z 12. júna 2019, ktorým sa zamieta prístup k viacerým dokumentom týkajúcim sa rozhodnutia Rady guvernérov ECB ECB-SSM-2019-ITCAR-11 z 1. januára 2019 o zavedení dočasnej správy nad spoločnosťou Banca Carige SpA,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia P. Nihoul (spravodajca) a J. Martín y Pérez de Nanclares,

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Malacalza Investimenti Srl, je spoločnosť založená podľa talianskeho práva. Je hlavným akcionárom spoločnosti Banca Carige SpA, v ktorej priamo vlastní 27,555 % základného imania.

* Jazyk konania: taliančina.

2 Dňa 20. septembra 2018 bolo predstavenstvo spoločnosti Banca Carige obnovené valným zhromaždením akcionárov. Z dôvodu svojho podielu v uvedenej spoločnosti žalobkyňa vymenovala väčšinu členov predstavenstva.

3 Dňa 22. decembra 2018 po novom valnom zhromaždení akcionárov spoločnosti Banca Carige, počas ktorého bolo zamietnuté plánované zvýšenie základného imania o 400 miliónov eur, niektorí členovia predstavenstva odstúpili.

4 Rozhodnutím z 1. januára 2019 (ďalej len „rozhodnutie z 1. januára 2019“) Európska centrálna banka (ECB) zaviedla nad spoločnosťou Banca Carige dočasnú správu podľa talianskeho práva, ktorým sa preberá článok 29 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190). Nariadila tak zrušenie správnych a dozorných orgánov uvedenej spoločnosti a vymenovala troch dočasných správcov a dozornú radu zloženú z troch členov.

5 Rozhodnutie z 1. januára 2019 nebolo uverejnené a dôvody, na ktorých je založené, nie sú žalobkyni známe. Jediná forma zverejnenia prijatá ECB je tlačová správa z 2. januára 2019 oznamujúca mená dočasných správcov spoločnosti Banca Carige, ako aj členov dozornej rady uvedenej spoločnosti a všeobecne opisujúca pojem dočasná správa, ako aj povinnosti dočasných správcov.

6 Dňa 15. januára 2019 žalobkyňa predložila ECB žiadosť o prístup podľa článku 6 rozhodnutia ECB 2004/258/ES zo 4. marca 2004 o prístupe verejnosti k dokumentom ECB (Ú. v. EÚ L 80, 2004, s. 42; Mim. vyd. 01/005, s. 51), ktorá sa týkala:

– rozhodnutia z 1. januára 2019 a jeho príloh,

– dokumentov týkajúcich sa obdobia od 30. novembra 2018 do 2. januára 2019 obsahujúcich ďalšie rozhodnutia, ktoré ECB prijala voči spoločnosti Banca Carige, vrátane návrhu rozhodnutia týkajúceho sa plánu konverzie vlastných zdrojov s jeho tabuľkami a prílohami, komunikácie medzi ECB a predstavenstvom uvedenej spoločnosti alebo jedným alebo viacerými jej členmi, ako aj zápisníc zo stretnutí ECB a predstavenstva tejto spoločnosti alebo jedného alebo viacerých jeho členov.

7 Dňa 14. februára 2019 ECB informovala žalobkyňu, že lehota na odpoveď na žiadosť o prístup k dokumentom bola predĺžená o 20 pracovných dní v súlade s článkom 7 ods. 3 rozhodnutia 2004/258 z dôvodu zvýšeného pracovného zaťaženia.

8 Dňa 17. februára 2019 žalobkyňa odpovedala ECB, pričom spochybnila zlučiteľnosť predĺženia lehoty na vybavenie jej žiadosti s článkom 7 ods. 3 rozhodnutia 2004/258.

9 Dňa 19. februára 2019 ECB žalobkyni odpovedala, pričom uviedla, že na účely predĺženia lehoty na vybavenie žiadosti o prístup k dokumentom, ktorú podala žalobkyňa, sa odvoláva na článok 7 ods. 3 rozhodnutia 2004/258 z dôvodu prijatia mnohých žiadostí týkajúcich sa spoločnosti Banca Carige a konzultácií s Centrálnou bankou Talianska v súvislosti s tou istou otázkou.

10 Rozhodnutím z 13. marca 2019 ECB zamietla žiadosť o prístup v celom rozsahu.

11 Dňa 8. apríla 2019 žalobkyňa predložila Výkonnej rade ECB opakovanú žiadosť podľa článku 7 ods. 2 rozhodnutia 2004/258, v ktorej žiadala o prehodnotenie rozhodnutia ECB z 13. marca 2019. V tejto opakovanej žiadosti však vylúčila zo svojej žiadosti o prístup plán konverzie vlastných zdrojov s jeho tabuľkami a prílohami, ktoré medzičasom dostala od dočasných správcov spoločnosti Banca Carige.

12 Žalobkyňa uviedla, že výňatky z dokumentu označeného ako rozhodnutie z 1. januára 2019 boli uverejnené vo forme fotografií na internetovej stránke jedného talianskeho denníka. Uviedla, že ak tieto fotografie skutočne reprodukujú uvedené rozhodnutie, výňatky, ktoré obsahovali, už nemožno považovať za dôverné, pretože vzhľadom na to, že boli uverejnené, sa stali verejne prístupnými. Tvrdila, že tieto výňatky v každom prípade neobsahujú žiadnu dôvernú informáciu, pretože všetky údaje, ktoré sa v nich nachádzali, boli uvedené v informačných dokumentoch, ktoré Banca Carige vydáva v súlade s právnou úpravou uplatniteľnou na úverové inštitúcie kótované na regulovaných trhoch.

13 Žalobkyňa tiež potvrdila svoju žiadosť o prístup k úplnému zneniu požadovaných dokumentov alebo subsidiárne k nedôvernej verzii, ktorá zohľadňuje výňatky už uverejnené na internete z rozhodnutia z 1. januára 2019, ako aj čas, ktorý uplynul od uvedenej žiadosti, na základe ktorého sa už nevyžadovala dôvernosť určitých informácií. Pokiaľ ide o písomnú komunikáciu medzi ECB a predstavenstvom spoločnosti Banca Carige, ako aj zápisníc zo stretnutí týchto istých osôb, požiadala o získanie zoznamu komunikácií a stretnutí, mená účastníkov a všeobecný opis obsahu týchto komunikácií a stretnutí.

14 Dňa 3. mája 2019 ECB informovala žalobkyňu, že v súlade s článkom 8 ods. 2 rozhodnutia 2004/258 sa rozhodla predĺžiť lehotu na odpoveď na opakovanú žiadosť o 20 pracovných dní z dôvodu výnimočnej pracovnej záťaže.

15 Listom z 29. mája 2019 ECB oznámila, že nová lehota stanovená na 4. júna 2019 nebude dodržaná.

16 Dňa 12. júna 2019 ECB rozhodla o zamietnutí opakovanej žiadosti v celom rozsahu (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Toto rozhodnutie v podstate preberá dôvody, ktoré boli uvedené v rozhodnutí ECB z 13. marca 2019.

Napadnuté rozhodnutie

17 V napadnutom rozhodnutí ECB v súvislosti so žiadosťou o prístup podanou žalobkyňou identifikovala osem dokumentov, ktoré rozdelila do štyroch kategórií:

– rozhodnutie z 1. januára 2019,

– plán konverzie vlastných zdrojov a akékoľvek iné písomné rozhodnutie týkajúce sa spoločnosti Banca Carige prijaté v období od 30. novembra 2018 do 2. januára 2019,

– písomné komunikácie medzi ECB a predstavenstvom spoločnosti Banca Carige alebo jedným alebo viacerými jeho členmi v priebehu toho istého obdobia,

– zápisnice zo stretnutí ECB s predstavenstvom spoločnosti Banca Carige alebo jedným alebo viacerými jeho členmi, ktoré sa konali v priebehu toho istého obdobia.

18 Zamietnutie prístupu k dokumentu, ktorý patril do prvej kategórie, teda k rozhodnutiu z 1. januára 2019, je založené na výnimke uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, ktorý stanovuje, že „ECB odmietne prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana dôvernosti informácií, ktorá je predmetom ochrany podľa práva Únie“.

19 ECB sa domnievala, že článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 obsahuje všeobecnú domnienku dôvernosti vzťahujúcu sa na všetky spisy súvisiace s úlohou prudenciálneho dohľadu, ktorým je poverená.

20 ECB vyvodila existenciu tejto všeobecnej domnienky dôvernosti zo skutočnosti, že normotvorca Európskej únie stanovil pravidlá, ktoré na jednej strane ukladajú profesijné tajomstvo všetkým osobám, ktoré pracujú alebo pracovali pre orgány prudenciálneho dohľadu, a ktoré na druhej strane vyžadujú, aby dôverné informácie, ktoré tieto osoby dostávajú pri výkone svojich funkcií, mohli byť zverejnené len v súhrnnej alebo agregovanej forme tak, aby úverové inštitúcie nemohli byť identifikované. V tomto rámci odkázala na článok 27 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63), na článok 53 a nasl. smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), ako aj na článok 84 smernice 2014/59.

21 ECB, opierajúc sa o rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, body 35 až 43), uviedla, že v oblasti prudenciálneho dohľadu nemá byť povinnosť chrániť dôverné informácie chápaná ako výnimka zo všeobecnej zásady transparentnosti, ale skôr ako všeobecné pravidlo samo osebe. Podľa nej tieto pravidlá a všeobecná domnienka dôvernosti, ktorá z nich vyplývala, zaručujú účinné vykonávanie činností dohľadu, keďže tak inštitúcie, nad ktorými sa vykonáva dohľad, ako aj príslušné orgány môžu vychádzať zo skutočnosti, že poskytnuté dôverné informácie v zásade nebudú zverejnené. Táto dôvera je podstatná pre efektívnu výmenu informácií, ktorá je pre riadny priebeh činnosti prudenciálneho dohľadu rozhodujúca.

22 ECB napokon uviedla, že pravidlá uvedené v bode 20 vyššie umožňujú sprístupnenie dôverných informácií len v určitých výslovne stanovených prípadoch, ku ktorým v prejednávanej veci nedošlo.

23 Pokiaľ ide o ďalšie tri kategórie požadovaných dokumentov, zamietnutie prístupu sa zakladá na výnimke uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 v spojení s výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 2 prvej zarážke toho istého rozhodnutia, ktorý stanovuje, že „ECB odmietne prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva“.

24 Pokiaľ ide o článok 4 ods. 2 prvú zarážku rozhodnutia 2004/258, ECB uviedla, že poskytnutie dokumentov žalobkyni, ktoré boli získané alebo pripravené v rámci priebežného dohľadu nad spoločnosťou Banca Carige, by mohlo poškodiť obchodné záujmy tejto spoločnosti, keďže informácie, ktoré obsahujú, neboli známe verejnosti a odrážajú kľúčový aspekt súčasného obchodného postavenia uvedenej spoločnosti.

25 Keďže ECB neidentifikovala nijaký prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie uvedených dokumentov, navrhla tiež zamietnuť žiadosť o prístup k týmto dokumentom bez toho, aby vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie každého z nich.

Konanie

26 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. augusta 2019 žalobkyňa podala túto žalobu.

27 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobkyňa podala žiadosť o prejednanie tejto veci v skrátenom súdnom konaní v súlade s článkom 152 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Žaloba a návrh o prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní boli ECB oznámené 20. augusta 2019. Dňa 3. septembra 2019 ECB predložila svoje pripomienky k tomuto návrhu.

28 Rozhodnutím z 18. septembra 2019 Všeobecný súd (prvá komora) zamietol návrh na prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní. ECB bola informovaná o tom, že v súlade s článkom 154 ods. 2 rokovacieho poriadku bola lehota na podanie vyjadrenia k žalobe, ku ktorej sa pripočíta desaťdňová lehota zohľadňujúca vzdialenosť, predĺžená o ďalší mesiac.

29 Vzhľadom na to, že zloženie komôr bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k štvrtej komore, ktorej bola táto vec nanovo pridelená.

30 ECB predložila svoje vyjadrenie k žalobe 6. novembra 2019.

31 Tajomník Všeobecného súdu listom z 8. novembra 2019 vzhľadom na oneskorené predloženie vyjadrenia k žalobe vyzval žalobkyňu, aby predložila svoje pripomienky k ďalšiemu pokračovaniu v konaní.

32 Dňa 20. novembra 2019 žalobkyňa predložila svoje pripomienky k ďalšiemu pokračovaniu v konaní a podľa článku 123 ods. 1 rokovacieho poriadku navrhla, aby Všeobecný súd rozhodol o veci rozsudkom pre zmeškanie.

Návrhy žalobkyne

33 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.

34 Žalobkyňa tiež navrhuje, aby Všeobecný súd na základe článku 88 rokovacieho poriadku vykonal dokazovanie týkajúce sa predloženia dokumentov, ku ktorým bol v napadnutom rozhodnutí zamietnutý prístup.

Právny stav

35 Podľa článku 123 ods. 1 rokovacieho poriadku ak Všeobecný súd zistí, že žalovaný, ktorému bola žaloba riadne doručená, sa k nej v stanovenej lehote nevyjadril, žalobca môže navrhnúť, aby Všeobecný súd rozhodol o veci rozsudkom pre zmeškanie.

36 V prejednávanej veci ECB predložila vyjadrenie k žalobe 6. novembra 2019, teda sedem dní po uplynutí lehoty stanovenej v článku 154 ods. 2 rokovacieho poriadku.

37 Lehota na podanie vyjadrenia k žalobe, ktorá ak by Všeobecný súd vyhovel žiadosti o skrátené súdne konanie, uplynula 30. septembra 2019, totiž uplynula 30. októbra 2019, keďže v rámci výpočtu lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe sa v prípade zamietnutia žiadosti o skrátené súdne konanie uplatňuje len jedna lehota zohľadňujúca vzdialenosť (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 7. júna 2017, De Masi/Komisia, T-11/16, neuverejnené, EU:T:2017:385, body 17 až 20 a 22).

38 ECB tak na žalobu v stanovenej lehote neodpovedala.

39 Vzhľadom na to, že žalobkyňa, ako je uvedené v bode 32 vyššie, navrhla Všeobecnému súdu, aby rozhodol o veci rozsudkom pre zmeškanie, treba uplatniť článok 123 ods. 3 rokovacieho poriadku.

40 Podľa článku 123 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecný súd v rozsudku pre zmeškanie vyhovie návrhom žalobcu, pokiaľ nie je zjavne nepríslušný rozhodnúť o žalobe, táto žaloba nie je zjavne neprípustná alebo jej zjavne nechýba akýkoľvek právny základ.

41 V prvom rade treba uviesť, že ako vyplýva zo žaloby, žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Výkonnej rady ECB, ktoré jej bolo určené a ktorým bolo potvrdené zamietnutie prístupu k dokumentom požadovaným žalobkyňou.

42 Podľa článku 263 prvého odseku ZFEÚ však Súdny dvor Európskej únie preskúmava zákonnosť aktov ECB, ktoré vyvolávajú právne účinky voči tretím osobám. Podľa štvrtého odseku toho istého článku môže každá právnická osoba podať na Súdny dvor žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené.

43 Okrem toho článok 8 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 potvrdzuje, že v prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia prístupu má žiadateľ k dispozícii opravný prostriedok stanovený v článku 263 ZFEÚ.

44 Okrem toho podľa článku 256 ods. 1 prvého pododseku ZFEÚ má Všeobecný súd právomoc rozhodovať v prvom stupni o žalobách uvedených v článku 263 ZFEÚ s výnimkou tých, ktoré Štatút Súdneho dvora Európskej únie vyhradzuje Súdnemu dvoru. Článok 51 uvedeného štatútu vymenúva kategórie žalôb, ktoré sú odchylne od pravidla stanoveného v článku 256 ods. 1 ZFEÚ vyhradené Súdnemu dvoru. Treba však konštatovať, že táto žaloba nepatrí do žiadnej z týchto kategórií.

45 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Všeobecný súd nie je zjavne nepríslušný rozhodnúť o tejto žalobe.

46 V druhom rade treba uviesť, že žalobkyňa je adresátom napadnutého rozhodnutia, ktorým sa zamieta opakovaná žiadosť, ktorú podala v súlade s článkom 7 ods. 2 rozhodnutia 2004/258.

47 Podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ však každá osoba môže podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené. Žalobkyňa má teda aktívnu legitimáciu a okrem toho sa môže dovolávať záujmu na konaní proti napadnutému rozhodnutiu [pozri v tomto zmysle uznesenie z 30. apríla 2001, British American Tobacco International (Holdings)/Komisia, T-41/00, EU:T:2001:125, bod 20].

48 Za týchto podmienok žalobu podanú okrem iného v lehote stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ nemožno považovať za zjavne neprípustnú.

49 V treťom rade treba uviesť, že žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých každý sa skladá z viacerých častí, ktorých preskúmanie Všeobecnému súdu neumožňuje považovať žalobu za zjavne nedôvodnú.

50 Žalobkyňa totiž v rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu spochybňuje najmä existenciu všeobecnej domnienky vyplývajúcej z článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258, ktorá by ECB umožnila zachovať dôvernosť rozhodnutí, ktorými zavádza nad úverovou inštitúciou dočasnú správu.

51 V tejto súvislosti žalobkyňa správne tvrdí, že existencia takejto všeobecnej domnienky dôvernosti vychádzajúcej z článku 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2004/258 nebola doteraz uznaná alebo preukázaná judikatúrou.

52 Žalobkyňa tiež v rámci druhej časti druhého žalobného dôvodu spochybňuje dôsledky, ktoré ECB vyvodila v napadnutom rozhodnutí z ustanovení týkajúcich sa profesijného tajomstva a dôvernosti uvedených v bode 20 vyššie.

53 Odvolávajúc sa na rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, bod 46), žalobkyňa tvrdí, že ustanovenia uvedené v bode 20 vyššie nemožno vykladať tak, že ECB ukladajú absolútnu povinnosť dôvernosti. Naopak, podľa týchto ustanovení by v určitých situáciách mohlo byť oznámenie informácií odôvodnené.

54 Napokon žalobkyňa v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu uvádza, že rozhodnutie z 1. januára 2019, ktoré jej podľa ECB nemohlo byť oznámené z dôvodu svojej citlivej povahy, bolo uverejnené, nepochybne neoprávnene, vo forme výňatkov na internetovej stránke jedného talianskeho denníka.

55 Žalobkyňa tvrdí, že preskúmanie výňatkov z rozhodnutia z 1. januára 2019, ktoré boli uverejnené, umožňuje konštatovať, že obsah uvedeného rozhodnutia nie je dôverný, keďže sa týka informácií, ktoré bola Banca Carige ako spoločnosť kótovaná na regulovaných trhoch povinná uverejniť.

56 Na základe judikatúry má podľa žalobkyne táto okolnosť vplyv na posúdenie rizík, ktoré zverejnenie predstavuje (rozsudok z 3. júla 2014, Rada/in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 60).

57 Vzhľadom na tieto skutočnosti sa zdá, že viaceré výhrady predložené žalobkyňou nemožno považovať za zjavne bez právneho základu.

58 Všeobecný súd teda vzhľadom na skutočnosti uvedené v spise a s ohľadom na predchádzajúce úvahy jednak konštatuje, že nie je zjavne nepríslušný rozhodnúť o žalobe, a jednak, že žaloba nie je zjavne neprípustná, ani zjavne bez právneho základu.

59 V dôsledku toho treba vyhovieť návrhom žalobkyne bez toho, aby bolo na prijatie tohto záveru potrebné nariadiť požadované dokazovanie.

O trovách

60 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ECB nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (ECB) LS/LdG/19/185 z 12. júna 2019, ktorým sa zamieta prístup k viacerým dokumentom týkajúcim sa rozhodnutia Rady guvernérov ECB ECB-SSM-2019-ITCAR-11 z 1. januára 2019 o zavedení dočasnej správy nad spoločnosťou Banca Carige SpA, sa zrušuje.**

2. **ECB je povinná nahradiť trovy konania.**

Gervasoni Nihoul Martín y Pérez de Nanclares

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. júna 2020.

Podpisy